

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til hr. Anders Samuelsen vil jeg sige, at det er fuldstændig rigtigt, at der er eksempler på, at forskellige fagforeninger, f.eks. FOA og SiD, har opført sig på en måde, som er fuldstændig fjollet.

Men det, jeg sagde til hr. Anders Samuelsen, og som jeg gerne vil gentage, er, at en organisation, som forsøger at føre en konflikt og gennemfører en konflikt for at få en ringere overenskomst, har ikke nogen fremtid foran sig. Selv om der er et eksempel på, at en organisation har forsøgt at gøre det én gang, og selv om der måtte være et eksempel på, at en eller to organisationer har gjort det engang, er det derfor et fuldstændig marginalt problem, for selvfølgelig vil lønmodtagere ikke være medlemmer af organisationer, der kæmper for dårligere overenskomster. Det vil holde op i løbet af en meget kort periode, og man kan også allerede se de meget positive konsekvenser af den dårlige opførsel, der har været i de diskussioner, der har været i fagbevægelsen.

Så til hr. Lars Barfoed: Ja, nu snakker jeg altså om, hvis interesser man varetager. Det er selvfølgelig en politisk vurdering, og jeg anerkender fuldstændig hr. Lars Barfoeds ret til at have en anden politisk vurdering, end jeg har. Men jeg kan jo konstatere, at det ikke er Enhedslisten eller SF eller Socialdemokratiet, som arbejdsgiverne støtter.

Hr. Lars Barfoed kan gå herop og fortælle, hvor mange penge Det Konservative Folkeparti har fået fra diverse arbejdsgiverorganisationer. Jeg kan meddele, at Enhedslisten ikke har fået nogen fra diverse arbejdsgiverorganisationer, og det tror jeg skyldes, at arbejdsgiverorganisationerne har fuld forståelse for – og jeg mener, de har ret i det spørgsmål – at Det Konservative Folkeparti er en langt bedre repræsentant for arbejdsgivernes interesser end f.eks. Enhedslisten.

Jeg kan ikke nå at svare på hr. Ole M. Niensens spørgsmål, fordi lampen lyser. Han må spørge en gang til, og så skal jeg nok svare.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Nu skal hr. Ole M. Nielsen op som ordfører for forslagsstillerne, medmindre der er en kort bemærkning mere til hr. Søndergaard. Det må hr. Ole M. Nielsen afgøre på vej herop til talerstolen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg tager gerne en kort bemærkning til hr. Søndergaard for at gentage mit spørgsmål. Det er simpelt hen: Hvis vi fjerner de tre og en halv linje, som hr. Anders Samuelsen foreslår – jeg erkender, at vi indføjede dem af praktiske grunde, men de kan godt være en svaghed set ud fra hr. Søren Søndergaards synspunkter – er der så noget som helst tilbage i forslaget, som hindrer konflikter mod dårlige overenskomster?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Som udgangspunkt er det Enhedslistens opfattelse, at de problemer skal ordnes af arbejdsmarkedets parter, og derfor er det som udgangspunkt også vores opfattelse, at det skal Folketinget ikke blande sig i. Men hvis Folketinget gør det – og det bliver ikke med vores stemmer – og den proces fortsætter, skal de partier, som står i den anden ende af det politiske spektrum, nok vide at lave nogle forhold på arbejdsmarkedet, som er til gavn for lønmodtagerne, hvis de får den politiske magt. Det gjorde jeg også opmærksom på i mit indlæg.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Ole M. Nielsen.

Kl. 12.05

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil begynde med at knytte en kommentar til det allersidste, hr. Søren Søndergaard sagde. Jeg vil gerne lovgive om nogle basale minimumsretigheder i en række forhold, men derudover er jeg for så vidt enig i, at arbejdsmarkedets forhold skal ordnes af arbejdsmarkedets parter og ikke af nogle historisk begrundede specielt udvalgte parter eller nogle specielt eksklusive organisationer.

Der skal være mulighed for alle for at deltage, også for dem, der ikke ønsker at støtte det politiske system, som varetages af bestemte organisationer, som helt åbenbart, tror jeg, selv er skyld i, at de ikke har større tilslutning. Det bevidner deltagelsen i 1. maj-arrangementerne, og 1. maj har dog et festligt islæt, som man kunne tage del i, selv om man måske var politisk uenig. Men tilslutningen til de faglige organisationer er faldende. Det blev bevidnet på 1. maj-dagen, og det må jo være, fordi lønmodtagerne ikke mener, at det kun er organisationerne, som varetager